

Стотинак јавних личности са постјугословенских простора упутило је данас апел владама држава чланица Европске уније, америчкој влади и НАТО-у, у којем објашњавају зашто је у новонасталим околностима у свету придруживање Западног Балкана Европској унији геополитичка и геостратешка неминовност. Посебно се истиче дестабилизујућа улога Србије подлегле руском утицају.

У писму стотинак јавних личности са постјугословенских простора стоји да је руска агресија на Украјину темељно променила европски безбедносни контекст и покренула низ питања о будућности евроатлантских интеграција Западног Балкана, који је само делимично интегрисан у евроатлантске политичке и безбедносне структуре.

Истиче се у писму које су потписале високопрофилисане особе да је недефинисана политика ЕУ током последње деценије допринела назадовању региона и његовом окретању ка другим партнерима.

И даље: инфилтрација Русије у процесе и дешавања у региону и њен утицај на Србију и део Босне и Херцеговине отворила је питање где Западни Балкан заправо припада, а упркос бројним изјавама и иницијативама које се односе на Западни Балкан до сада Запад, а пре свега ЕУ, није понудио стварну подршку, заштиту и конкретну перспективу за будућност региона.

Наводи се у писму да ефикаснија политика ЕУ није могућа све док њене чланице балансирају између принципа вредности на којима ЕУ почива и јединства, односно консензуалног принципа приликом доношења одлука, те да су, имајући у виду веома флуидну ситуацију на Западном Балкану, као и бројне спекулације о могућности Путиновог отварања "другог фронта" на Балкану, оправдане бојазни и страх грађана ових земаља да може доћи до драматичног погоршања ситуације у региону.

Србија као фактор дестабилизације

Потписници писма очекују од ЕУ и САД да воде доследну политику непромењивости граница на Балкану, а траже и да будућност и функционалност Босне и Херцеговине не зависи од политике Београда, који "неометано две деценије интегрише/припаја Републику Српску на свим нивоима".

Тврде потписници писма и да Србија због ослањања на Русију одржава Косово у стању замрзнутог конфликта и да без међусобног признања Србије и Косова регион нема европску перспективу, те да Косово одмах треба да добије визну либерализацију за коју су давно створени услови.

Када је у питању Црна Гора, каже се да би требало спречити мешање у унутрашње ствари које потичу првенствено од владајућих структура у Србији, уз велику помоћ Српске православне цркве у Црној Гори, медија и безбедносних служби Србије, али заправо посредно и непосредно Русије.

Подршка Албанији и Северној Македонији

Тражи се и дебоклада приступних преговора Северне Македоније и помоћ Албанији, која заслужује статус кандидата, као и јасно стављање до знања да иницијатива Отворени Балкан не може бити алтернатива чланству у ЕУ.

Имајући све ово у виду, потписници траже да Европа и Сједињене Државе повећају свој војни, политички и економски ангажман у региону у циљу спречавања даљњег малигног утицаја ванбалканских и неевропских фактора.

Потписници

Апел су, између осталих, потписали Иво Комшић, Весна Пусић, Едина Бећиревић, Момчило Радуловић, Жарко Кораћ, Соња Бисерко, Азем Власи, Тамара Никчевић, Борис Варга, Хуснија Камберовић, Дубравка Стојановић, Динко Грухоњић, Миливој Бешлин, Миодраг Влаховић, Никола Самарџић, Драган Бањац, Бошко Јакшић, Адил Куленовић, Сенад Пећанин, Ејуп Ганић, Изабела Кисић, Шкељзен Малићи, Раде Радовановић

Међу потписницима су и Срећко Дјукић, Александра Јерков, Дино Мустафић, Далиборка Уљаревић, Душко Радосављевић, Златко Лагумџија, Зоран Вулетић, Тања Шуковић, Дарко Шуковић, Давор Ћенеро, Андреј Николаидис, Драшко Ђурановић, Боро Контић, Данило Бурзан, Раиф Диздаревић, Невенка Тромп, Небојша Калуђеровић, Амила Бутуровић, Слободан Бељански, Јакоб Финци, Ненад Прокић, Шербо Растодер.

(М.Н., ФоНет-Време)